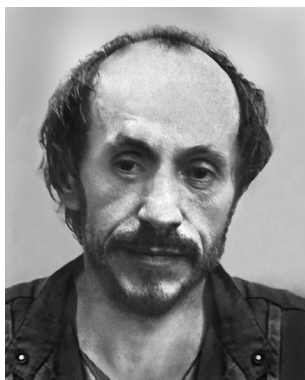

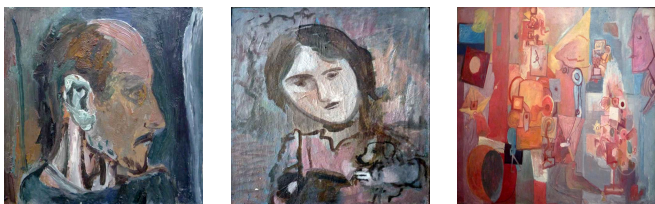
С. О. Баранник

Миски-Оглу Володимир Миколайович

МИСКИ-ОГЛУ Володимир Миколайович (18. 10. 1948, м. Жданов Сталін. обл., нині Маріуполь Донец. обл.) – живописець. Член ТО «Маріуполь–87». Навч. у худож. студії Будинку культури заводу «Азовсталь» (Маріуполь, 1970-і рр.; кер. Я. Никодимов). На творчій роботі. Основні галузі – станк. живопис і графіка. Учасник всеукр. (від 1976), зарубіж. (від 1991) мистецьких виставок. Персон. – у Маріуполі (1991, 2003, 2009, 2018). На формування його світогляду на поч. 1980-х рр. знач. вплив справила творчість франц. пост-імпресіоністів. Спочатку створював яскраві пейзажі, натюрморти, портрети в реаліст. стилі. Для творчості М.-О. притаманні нагромадження фігур, безліч деталей; його світовідчуття виражає недомовленість чи перебільшення форм, фантазмагорія створює несподівані ефекти: за зовн. хаосом проявляється композиція, що розкриває сутність автор. задуму. Деякі роботи зберігаються в Маріуп. краєзн. музеї.

Фотоілюстрації

Основні твори

живопис – «Теплі трави» (1976), «Спогади про Рембрандта» (1990-і рр.), «Художник» (1991), «Тиша вечора. Квіти у корзинці» (1993), «Автопортрет» (1994), «Дівчинка з собачкою» (1995), «Мій друг звіробій», «Весняна майстерня художника» (обидва – 2000-і рр.), «Танець із невідомим» (2018).

Рекомендована література

1. Свистун Е. О дивный, новый мир Владимира Миски-Оглу // Приазов. раб. 2018, 13 апр.

Бібліографічний опис:

Миски-Оглу Володимир Миколайович / С. О. Баранник // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-65393>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).